

XX - ғасырдың 20 - 30 жылдардағы

ашаршылық апаты немесе Ұлы жұт қазақ тарихының ең қасіретті жылдары

«Асыра сілтеу болмасын, аша тұяқ қалмасын» деген ұранмен, зорлықпен жұрттың малмүлкі тартып алынды. Ашаршылықтан кейін қазақ жалтақ та жасық болып кетті, ашаршылықтан кейін қазақ бейімшіл болып кетті, ашаршылықтан кейін қазақ өзіне немқұрайды болып кетті, ашаршылықтан кейін қазақ рухы әлсіреп кетті! Ашаршылықтан кейін біз кім екендігімізді, қандай екендігімізді, қайда бара жатқынымызды ұмытып қалған секілдіміз...

1932-33 жж. Қазақстанда орын алған жаппай аштық туралы куәгерлер естеліктері.

Қамза Әлімұлы

"...1932 жылдың суық күзінде бас сауғалап, жаяулатып Шамалған стансасына жеттік. Бір орыс машинистке алтын-күміс беріп, жүк пойызына отырдық..."

Жұмаш атай

"... - Әпке, сен даладан масақ немесе картоп қалдығын теріп алып кел! Егер тауып әкеле алмасаң, мен сенің өзіңді жеймін! – депті..."

Назарларыңызға рақмет!